

ชื่อพื้นเมือง	ปู้
ชื่อสามัญ	Ankota
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Alangium salviifolium</i> (L.f.) Wang. subsp. <i>hexapetalum</i> (Lam.) Wang.
ชื่อวงศ์	ALANGIACEAE
ชื่ออื่น	ปู้ (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ปู๋ ปู้ ฝลุ (ภาคกลาง) มะเกลือกา (ปราจีนบุรี) มะตาปู้ (เชียงใหม่)
ลักษณะทั่วไป	<p>ไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สูง 5-15 เมตร ผลิตใบหมดก่อนผลิดอก ลำต้นมักบิดและคดงอ โคนมักเป็นพุ่มต่ำๆ เรือนยอดโปร่ง รูปร่างไม่แน่นอนตามกิ่งอ่อนมีหนามยาวและมีใบเล็กๆ ออกตามปลายหนาม เปลือกนอกสีเทาหรือสีน้ำตาลแดง แตกก่อนเป็นสะเก็ด เปลือกในสีเหลืองอ่อน กระพี้สีเหลือง</p> <p>ใบ ใบรูปไข่กลับ รูปขอบขนานหรือรูปหอกกลับ เรียงสลับ ขนาด 2-7x5-15 เซนติเมตร โคนใบสอบเรียว ปลายกว้าง มีติ่งแหลมสั้นๆ เนื้อบางเกลี้ยงหรือเกือบเกลี้ยง ขอบใบมักเป็นคลื่น เส้นแขนงใบมี 5-7 คู่ เส้นใบย่อยแบบเส้นชั้นบันไดและเห็นชัดทางด้านท้องใบ ก้านใบ ยาว 0.5-1.5 เซน</p> <p>ดอก ดอกออกเป็นกระจุก ตามกิ่งเหนือรอยแผลใบกลีบดอก ยาว 2-3 เซนติเมตร รูปขอบขนานแคบๆ มี 6 กลีบ ดอกตูมขอบกลีบจะประสานกัน เป็นทรงกระบอกยาวๆ ดอกบานกลีบรองกลีบดอกรูปขอบขนานแคบๆ มีขนสีน้ำตาลทางด้านนอก จะแยกแผ่ออกเป็นรูปกังหันในระดับเดียวกัน 6(-5) แฉก กลีบดอกรูปร่างคล</p> <p>ผล ผลสดรูปกลม หรือรีค่อนข้างป้อม ผลอ่อนสีเขียว ขนาด 1.0-1.5 เซนติเมตร มีเนื้อเยื่อสีแดง บางๆ หุ้มเมล็ดแข็ง ปลายผลยังคงปรากฏโคนกลีบรองกลีบดอกอยู่ มีเมล็ดเดียว เมื่อแก่ผลไม่แตก แต่จะเป็นร่องตามยาวหลายร่อง ผลแก่สีดำมีรสฝาดหวานอมเปรี้ยว หอม กินได้</p>

การขยายพันธุ์

นิยมใช้เมล็ด การปักชำ หรือตอนกิ่งทำได้

การกระจายพันธุ์

พบขึ้นตามป่าเบญจพรรณแล้งทางภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สูงจากระดับน้ำทะเล 200-500 เมตร เว้นภาคใต้

ประโยชน์

ส่วนที่ใช้เป็นสมุนไพรและมีสรรพคุณคือ เปลือกกราก : แก้บิด ขับพยาธิ ทำให้อาเจียน เป็นยาระบาย แก้อาการผื่นคัน ลดไข้ ขับเหงื่อ แก้อาการไข้หวัด เป็นยาถ่ายน้ำเหลือง บำรุงกำลัง แก้ไอ แก้ท้องอืด ผิดธาตุ บำรุงไฟธาตุ แก้จุกเสียด เปลือกต้น : แก้ท้องร่วง แก้หืด แก้ไอ แก้